

Kedves Gyuri,

Roma, 1964, V. 27.

Légiposta leveled épen még elért bennünket Romában. Nagyon sajnálnánk, ha az Agiékkel tervezett közös nyaralás nem sikerülne, de azt hisszük, hogy a lehetőségek közül valóban Sopron a legjobb megoldás.

Tegnap este végre volt egy nagy, hosszú beszélgetésem Casesszal, úgy látszi, öt csak éjjel lehet megnyilatkozásra sekrenteni. A beszélgetés 3 és reggel 5 között volt és Cases elevenebb, szellelesebb volt, mint ahogyan eddig bármikor láttam. Maga a beszélgetés persze egy levélben nem reprodukálható, de igen sok érdekes problémát vetett fel, részben Solmi egyéniségéről és tervezett könyvéről, valamint a Solmi körili kör nézeteiről, továbbá Cases saját nézeteiről az itteni aktuális és távlati kérdésekkel kapcsolatosan, valamint a Te cikkeidben foglalt álláspontokról. Persze meggyőzni őt nem sikerült, de most legalább kezdem érteni, hogy mit fejez ki ez az álláspont, amely végeredményben nem azonosítható a kinaival, csak épen nem itéli el azok nézeteit jobban mint mások.

Ma találkoztunk néhány percre Rossanda Rossandával, aki nagyon szeretné, ha Te idejönnél, vagy ha ez nem megy, legalább írni a ~~Vixx~~ Critica Marxista-ba. Az is felmerült, hogy ő, vagy mások az itteni párt értelmiségi és kulturális osztálya nevében felkeresnének Pesten Téged, hogy bizonyos kérdésekről a véleményedet megkéredezzék, mert nekik ez nagyon fontos volna. Kért, hogy majd levélben írjuk meg, hogy melyik lehetőség realizálható. Kellemes benyomást tett rám, mert szép, fiatal és szimpatikus.

A giéknak eddig csak egy lapot irtunk, de gyakran emlegetjük őket Casesszal együtt is; add át nekik üdvözlötünket. Különösebb lelkiismeretfurdalásunk nincs, hogy nem irtunk nekik többször, hiszen ők is csak egy lapot irtak, holott megígérték, hogy rendszeresen tájékoztatnak Roland és néha András hogylétéről is. De nagyon örülünk; hogy Te jobb levéltíró vagy, mint Magadrol állítottad; minden levelednek nagyon örülünk. Andrásról és az othhoni dolgokról Ilonka néni (az most ottlako öreg gépírónéni) rendszeresen tájékoztat. Így nem mászom a tetőre.

Holnap reggel fájó szívvel itt hagyjuk Romát, amelyet nagyon megszerettünk. Egy hét múlva már Benseleréknél leszünk.

Sok szeretettel

Mária Ferkes

Lukács Arch.
MTA FIC INT.